

Supremacisme racial i fonamentalisme religiós

Influència de l'islamisme medieval al modern

La ponència analitza la relació entre raça àrab i religió islàmica des del moviment islàmic politico-teològic que ha incrementat, des de l'Orient Mitjà, la divisió històrica i la separació social entre àrabs i no àrabs a l'interior de comunitats musulmanes actuals europees i americanes en especial.

Aquest moviment es va fundar en tres savis musulmans: Ibn Bāz (1910-1999), Ibn 'Uthaimīn (1925-2001) i Al-Albanī (1914-1999), els qui van presentar la relació raça-religió des de els seus comentaris a textos del teòleg i jurista medieval Ibn Taymīyah (1263-1328); si bé els seus objectius i arguments proposaven la diferenciació social i teològica entre musulmans i no musulmans, els seus comentadors presenten textos com una racialització de l'islam.

Aquesta racialització presenta el llenguatge de l'Alcorà i el llinatge del Profeta Muhammad com a criteris històrics i socials per parlar de la superioritat de la raça (*jins*) àrab, però no es basa en les fonts islàmiques legals ni teològiques (Alcorà i *sunnah*).

Es tradueixen i analitzen extractes, per primera vegada en català, del *Llibre Sobre la Necessitat del Camí Recte (Iqtida' al-ṣirah al-mustaqīm)*, juntament amb veredictes legals (*fatwas*) moderns d'Ibn Bāz, al-Albanī i Ibn 'Uthaimīn per tal de mostrar la inexactitud de tal construcció de supremacia racial des d'un fonamentalisme religiós a l'interior de l'Islam mateix.

Aquesta anàlisi demostra que la interpretació de l'islamisme modern de la teologia i de la legislació medieval islàmica influeix en les crisis actuals de societats musulmanes occidentals de manera indirecta i incorrecta.